

Til lovforslag nr. L 212. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 24. maj 1995

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

(Afgift af naturgas m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Busdivisionen A/S, Ballerup.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet indstiller hele lovpakken om de såkaldte grønne afgifter til forkastelse.

For det første er der tale om nye og højere skatter i et land, der i forvejen har et for højt skattetryk. For det andet ødelægges konkurrenceevnen i en række vigtige danske virksomheder og endog hele brancher til skade for produktion, eksport og beskæftigelse. For det tredje er pakken med sine varierende afgiftsatser, diverse tilskudsordninger og indbygge-

de forhandlinger med staten om aftaler udtryk for en rendyrket socialistisk planøkonomi.

Med pakkens vedtagelse skal den enkelte virksomhed for fremtiden have sine produktionsprocesser og investeringsplaner godkendt af staten med henblik på at få lavere afgifter. Godkendelsen er endda kun midlertidig, hvilket efterlader virksomheder i stor usikkerhed. For det fjerde vil lovpakken med sit forsøg på at skelne mellem tunge processer, lette processer, rumopvarmning, direkte og indirekte procesomkostninger samt tilskud efter et statsligt skøn alt i alt virke vilkårligt og tilfældigt for den enkelte virksomhed. Alle de her skadelige virkninger for samfundet skal ses i forhold til, at Danmarks miljømål kunne nås ad frivillighedens vej uden afgifter.

De mange ændringsforslag vil i visse tilfælde være udtryk for imødekommenhed i forhold til nogle virksomheder, men samtidig er der overhovedet ikke vist imødekommenhed over for andre virksomheder og brancher.

Hertil kommer, at mange virksomheder formentlig slet ikke har nået at få overblik over virkningerne, og deres ønsker har man således slet ikke kunnet tage stilling til.

På denne baggrund synes ændringsforslagene som helhed at være tilfældige og vil medvirke til, at hele lovpakken forskelsbehandler virksomheder og brancher.

På denne baggrund vil Venstre og Det Konservative Folkeparti undlade at stemme ved ændringsforslagene.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse*. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet indstiller lovforslagene vedrørende grønne afgifter for erhverv til *vedtagelse*, fordi mindretallet opfatter forslagene som et fremskridt i indsatsen for at nå en reduktion i forureningen med kuldioxid og svovl. Men SF beklager stærkt, at regeringen har valgt at reducere sit oprindelige oplæg, så lovkomplekset ikke yder det planlagte bidrag til at nå målsætningen om en 20 pct. reduktion af kuldioxidudslippet i år 2005.

SF deltog fra starten i politiske forhandlinger om afgiftspakken, forhandlinger som regeringen ensidigt afbrød, alene fordi Det Konservative Folkeparti og Venstre ikke længere ønskede at forhandle.

Dette brud indebærer, at mindretallet ikke kan tage noget samlet ansvar for pakkens udformning, og at mindretallet er frit stillet til senere at fremsætte forslag til forbedringer af pakken såvel i udformningen af de enkelte regler som forslag, der øger chancerne for at nå miljømålsætningen.

Regeringens ændringsforslag afspejler et ønske om at tage hensyn til de mange reaktioner, der er kommet fra virksomhederne. På en række punkter er ændringerne velbegrundede, på andre punkter mere tvivlsomme. SF vil for at understrege, at detailudformningen alene sker på regeringens ansvar, undlade at stemme ved ændringsforslagene.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet indstiller hele regeringens lovpakke om nye afgifter camoufleret som grønne afgifter til *forkastelse*.

Indledningsvis skal Fremskridtspartiet stærkt beklage, at regeringen har valgt at gennemføre den meget omfattende lovpakke om grønne afgifter med et hastværk, som ikke har levnet tid til en saglig behandling af lovforslagene i Folketinget. Samtidig har de mange

virksomheder, organisationer og enkeltpersoner, som har henvendt sig om disse lovforslag, med god grund beklaget sig over, at deres henvendelser ikke er blevet behandlet med den seriøsitet, som de burde kunne forvente.

Fremskridtspartiet er modstander af hele regeringens såkaldte miljøpakke med nye store skatter. Hele den filosofi, regeringen har lagt til grund for sin pakke af nye grønne skatter, er Fremskridtspartiet imod. Der bliver, som så ofte tidligere, tale om ensidige danske initiativer, hvorved danske virksomheder nok en gang mister konkurrenceevne til skade for beskæftigelsen og for samfundsøkonomien.

Det er selvfølgelig vigtigt, at danske virksomheder er tilbageholdende med deres resourceforbrug. Imidlertid er det helt forfejlet at tvinge virksomhederne til at gennemføre energiømlægninger, de måske ikke har råd til, eller som har minimalt miljømæssigt sigte. Der vil blive tale om betydelige fejlinvesteringer, fordi virksomhederne følger sig presset til at præstere en såkaldt miljørigtig adfærd.

Danske virksomheder handler på mange måder energibevidst. De har så rigeligt at gøre med at holde omkostningerne på et minimum, at de selvfølgelig ikke sviner med energien. Den behårde konkurrence har for længst fået frasorteret de virksomheder, som har en energifrådsende adfærd. Energi er jo ikke gratis! Mange af de danske virksomheder lever i en balanceøkonomi, hvor selv små ændringer i konkurrenceevnen vil betyde tab af markedsandele, tab af omsætning, tab af arbejdspladser og afledt tab af velfærd for hele samfundet.

Hvis så bare regeringens politik havde et miljømæssigt forsvarligt sigte, men end ikke det er tilfældet. Den internationaliserede handel gør, at forbrugere af ethvert produkt frit kan vælge at skifte til en udenlandsk leverandør.

Udenlandske virksomheder har ofte produktionsmetoder, der miljømæssigt halter langt bag efter danske virksomheder. Derved opnås en forværring af det globale miljø. Der opnås eksport af arbejdspladser og nye bølger af virksomhedslukninger.

Regeringens lovforslag om at give virksomhederne en del af provenuet tilbage i form af tilskud er med til yderligere statslig styring og kontrol af danske virksomheder. Det er en helt fejlagtig udvikling, som Fremskridtspartiet vender sig stærkt imod.

Regeringens løsning vil tvinge alt for mange virksomheder til at gøre sig overvejelser om, hvorvidt de fortsat skal have hjemsted i Danmark. Det vil give markant tab af investeringslyst hos de udenlandske investorer, som overvejer at slå sig ned i Danmark. Danmark vil således miste international styrke som investeringsland.

Folketinget har fået præsenteret hundreder af små og store nødråb fra danske virksomheder, som ikke ved, hvad de skal gøre, når afgifterne for alvor vil tage fat. Virksomhederne ved dog en ting med sikkerhed: De vil miste markeder, de vil miste omsætning og de vil blive tvunget ud i nye runder af afskedigelser. Alt dette blot fordi en række politikere og embedsmænd har fået den forfejlede idé, at der skal indføres voldsomme energiskatter i Danmark. Når først skaden er sket, viser erfaringen, at det ikke er nemt at rette op igen. De ansvarlige politikere og embedsværket vil tale om ændrede forudsætninger og internationale påvirkninger, om et nødvendigt onde osv. De vil således sandsynligvis ikke tage ansvaret for deres forfejlede politik. De vil søge at bortforklare selv dokumenterede virksomhedslukninger med påstand om dårlig ledelse osv.

Fremskridtspartiet kan kun håbe på, at regeringens levetid bliver kort, således at Fremskridtspartiet sammen med andre erhvervsvenlige partier kan få lovpakken ophævet hurtigt igen.

Et femte mindretal (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse*. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et mindretal (S, RV og CD):

Til § 1

1) Nr. 8 udgår.

2) I den under nr. 12 foreslåede affattelse af § 7, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 3, nr. 1, ændres i 1. pkt. »transport med skibe, fly og fiskerfartøjer omfattet af § 9, stk. 4 og 10, i lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v.,« til: »sejlad med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer,«.

3) Nr. 13 og 14 udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1-3

De foreslåede ændringer er en følge af, at regeringen har besluttet ikke at søge lovforslaget om afgift af brændstof, der forbruges af færger og luftfartøjer i indenrigsfart, (L 214), gennemført i denne folketingssamling.

Jacob Buksti (S) nfm. Pia Gjellerup (S) Martin Glerup (S) Lis Greibe (S)

Per Kaalund (S) Jes Lunde (SF) Elisabeth Arnold (RV) Frank Aaen (EL)

Sonja Albrink (CD) Peter Brixtofte (V) Svend Aage Jensby (V) Charlotte Antonsen (V)

Jens Løgstrup Madsen (V) Flemming Hansen (KF) fmd. Gitte Seeberg (KF)

Brian Mikkelsen (KF) Kristian Thulesen Dahl (FP)